

Боян Николов Тренчев

Ученик от 6^Г клас, 143. ОУ „Георги Бенковски“

Ако Левски беше жив

Васил Левски е най-святата личност в българската история. Негова идея била, че всеки човек по света, независимо от националността и религията си, трябва да живее свободно и да избира начина, по който да бъде управляван. Левски бил обсебен от идеята до такава степен, че напуснал монашеството и посветил живота си на нея.

Всеки разбира значението на заглавието по различен начин. Аз го разбирам по следния начин: Какво щеше да стане, ако турците не бяха хванали Левски и не го бяха осъдили на смърт?

През Възраждането българите се борили за свободата си. Това бил техният най-голям проблем като нация. След Освобождението обаче, когато вече имали свободата и започнали да я приемат като нещо нормално, те започнали да си създават всякакви дребни проблеми, например колко пари имат, защо съседът има по-голяма къща. Така дошли и политическите проблеми, спорове, дразги. България става монархия след Освобождението, а не „чиста и свята република“, както Левски си я представял.

Според мен, Левски щеше да бъде много разочарован от българите. Едва ли щеше да стане политик или важен общественик като някои останали живи революционери в свободна България. Щял е да се върне в манастира, да се изолира от света и да се отдаде отново на монашеството, защото едва ли би намерил общ език с политиците от онова време.

Според мен, Левски е загинал като герой и е бил запомнен както трябва – със саможертвата му в името на България. Ако беше оцелял и беше видял Освобождението, едва ли щеше да получи такава висока оценка от съвременниците си, а и от хората днес. Може би е по-добре за него, че е останал в паметта на хората като герой. Така трябва да бъде и занапред.